

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115205986
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115205986.1

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, právne zastúpeného Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, H., právne zastúpenému Centrum právnej pomoci, so sídlom Nám. Slobody 12, Bratislava, o návrhu žalovaného na obnovu konania vo veci Okresného súdu Prešov 11Ro/306/2012 a prísl., takto

rozhodol:

Návrh odporcu na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Ro/306/2012 zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 222,30 € v prospech jeho právneho zástupcu Tomáš Kušník, s.r.o., a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Žalovaný návrhom doručeným súdu dňa 11.03.2015 podal návrh na obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 11Ro/306/2012.

V návrhu uviedol, že o dôvodoch na obnovu konania sa dozvedel prostredníctvom Centra právnej pomoci dňa 12.12.2014.

Podľa názoru odporcu existuje dôvod obnovy konania podľa § 228 ods.1 písm.a) a e) O.s.p., preto lebo v pôvodnom konaní nebolo vôbec uplatnené spotrebiteľské právo. Namietla výšku pohľadávky priznanej platobným rozkazom a poukazuje na nezrovnalosť v Obchodných podmienkach použitých pri pôvodnom rozhodovaní a skutočným textom Obchodných podmienok.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Komárno sp. zn. 15C/181/2012, Okresného súdu Prešov sp. zn. 15C/181/2012, Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11Cb/79/2012, Európskeho súdneho zn. C - 240/98 Océano Grupo Editorial SA, zn. C - 241/98 Salvat Editores a C - 240/98 v spojení s C - 244/98.

Žalobca namietal neprípustnosť podaného návrhu, čo zdôvodnil tým, že žalovaný v pôvodnom konaní nepodal odpor voči platobnému rozkazu a preto povolenie obnovy konania prichádza do úvahy len výnimočne pri splnení zákonných predpokladov, čo v danom prípade absentuje. Poukázal na to, že žalovaným označené rozsudky Európskeho súdneho dvora nemajú žiadny vzťah k pôvodne prejednáwanej veci.

Na pojednávaní konanom dňa 11.06.2015 odporca navrhol prerušenie konania do rozhodnutia súdu o návrhu na zastavenie exekúcie vedenej na podklade platobného rozkazu, ktorý bol výsledkom konania, ktorého obnova sa navrhuje.

Podľa § 109 O.s.p.

Ods.1 - Súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Ods. 2 - Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odporca nešpecifikoval z akého dôvodu prerušenie konania navrhuje. Súd sa teda len domnieva, že ide o dôvod uvedený v § 109 ods.2 písm.c) O.s.p.

Keďže výsledkom konania o návrhu na zastavenie exekúcie nemôže byť rozhodnutie, ktoré by malo priamy vplyv na prejednávajúcu vec (napr. zrušenie platobného rozkazu), dôvod prerušenia konania nemal procesný súd za daný.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca dňa 27.08.2012 podal na tunajší súd návrh na vydanie platobného rozkazu voči žalovanému na sumu 587,65 Eur s príslušenstvom, ktorému bola pridelená sp. zn. 11Ro/306/12. Súd dňa 04.09.2012 vydal v tejto veci platobný rozkaz, ktorý bol doručený žalovanému do vlastných rúk dňa 01.10.2012 a keďže žalovaný odpor voči nemu nepodal, nadobudol právoplatnosť dňa 17.10.2012.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, e/ je v rozpore s rozhodnutím súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p. návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p. po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
- b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
- c) § 228 ods. 1 písm. c),
- d) § 228 ods. 1 písm. d),
- e) § 228 ods. 1 písm. e).

Pri posudzovaní návrhu na obnovu konania je potrebné vychádzať zo zásady záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, čo je zárukou princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojinštančnom postupe formou riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, medzi ktoré patrí aj obnova konania z taxatívne vymedzených dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 O.s.p.

Návrhom na obnovu konania sa preto nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 98/11 zo dňa 11.8.2011). Tento uhol pohľadu je pre posúdenie návrhu na obnovu konania smerodajný.

Žalovaný návrh na obnovu konania odôvodnil ustanovením § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Za dôvod pre obnovu konania pritom považoval súdne rozhodnutia v iných sporoch, kde pri obdobnej zmluve ako mal uzatvorenú aj žalovaný, dopadlo konanie pre iných žalovaných priaznivejšie.

Zákonodarca však takéto rozhodnutia či skutočnosti nepovažuje za dôvod pre obnovu konania. Záver, že neskôr prijaté rozhodnutie v inej právnej veci samo o sebe nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania bol už v minulosti prijatý v stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR z 8.9.1982 uverejnenom pod R 2/1983 a súdna prax aj v súčasnosti z neho vychádza (napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR 29Cdo 269/08 zo dňa 31.1.2008, 32Cdo 540/11 zo dňa 27.10.2011, 20Cdo 328/98 zo dňa 28.1.2009). Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu ČR, ktorý zreteľne deklaroval, že zmena právneho názoru nemôže byť podkladom pre obnovu konania vo veci právoplatne skončenej (napr. uznesenie Ústavného súdu II. ÚS 111/98 zo dňa 7.5.1998, IV.US 410/00 zo dňa 2.10.2000).

Z vyššie uvedených rozhodnutí vyplýva aj to, že relevantnými rozhodnutiami v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. zákonodarca mienil tie, ak súd v pôvodnom konaní vyriešil predbežnú otázku odchylnu než o nej rozhodol príslušný orgán alebo išlo o prípad, ak súd bol viazaný podľa § 135 ods. 1 O.s.p. rozhodnutím iného orgánu alebo z neho vychádzal (§ 135 ods. 2 O.s.p.) a neskôr príslušný orgán vyriešil rovnaké skutkové okolnosti inak. Jednoznačne možno uzavrieť, že skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil vymedzenú (rovnakú) právnu otázku inak, nemôže zapríčiniť povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR R 48/2000). Takýto záver je logický, keďže existuje množstvo právoplatne rozhodnutých vecí s rozdielnym právnym posúdením a ak by sa takéto iné súdne rozhodnutie malo považovať za dôvod pre obnovu konania nepochybne by došlo k narušeniu už spomenutého princípu právnej istoty. Navyše by bolo ťažko možno posúdiť, ktoré z rozdielných rozhodnutí by malo byť to správne. Preto uplatnený dôvod pre obnovu konania neobstojí.

Žalovaný poukázal aj na rozpor s európskou judikatúrou. Pokiaľ ide o rozhodnutie SD EÚ Océano Grupo Editorial, toto len všeobecne zdôrazňuje nutnosť skúmať ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, čo je napokon implementované aj do našej legislatívy, či už v hmotnom práve prostredníctvom § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka alebo v procesnom práve v § 153 ods. 3 O.s.p. alebo § 172 ods. 9 O.s.p. V zmysle § 172 ods. 9 O.s.p. je teda na posúdení súdu ako vyhodnotí návrh na vydanie platobného rozkazu a platobný rozkaz vydá vtedy ak má za to, že nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je to to isté, ako by súd rozsudkom žalobe vyhovel, pretože nedospel by k záveru, že prisúdené plnenie vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Tento záver potom logicky vedie k ustálenej judikatúre spomínanej v predchádzajúcej časti rozsudku, že iné právne posúdenie tej istej otázky nepredstavuje dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/.

Pre úplnosť súd poukazuje na podobné rozhodnutie vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 4C/90/2011 zo dňa 25.11.2011, ktorým návrh na obnovu bol taktiež zamietnutý a toto uznesenie potvrdil Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 5Co/12/2012 zo dňa 28.03.2012. Rovnakým spôsobom bol návrh na obnovu konania zamietnutý aj rozhodnutím OS Prešov sp. zn. 14C/276/2011 alebo 11C/205/2013, ktoré boli potvrdené rozhodnutím KS v Prešove sp. zn. 10Co/66/2013 a sp. zn. 18Co/26/2014.

Súd teda dospel k záveru, že nebol naplnený ani jeden z uplatnených dôvodov pre obnovu konania, pričom prvý dôvod ani v danom prípade neprichádzal do úvahy.

Pri druhom dôvode (§ 228 ods. 1 písm. e/) súd uvádza, že navyše návrh bol podaný po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 416/2004 Z.z. o úradnom vestníku Európskej únie o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná.

V úradnom vestníku EÚ sa zverejňujú aj rozsudky ESD, preto platí v zmysle vyššie citovaného ustanovenia fikcia o tom, že ich zverejnením sa o nich dozvedel aj žalobca. Rozsudky sú z roku 2000, návrh na obnovu konania bol podaný nepochybne dávno po ich zverejnení. Je pritom irelevantné, že žalovaný má postavenie spotrebiteľa a že by citované ustanovenie pre neho nemalo platiť, keďže zákon žiadnu výnimku v prospech spotrebiteľov neupravuje. Napokon je logické, že postavenie spotrebiteľa nemôže byť zneužívané do takej miery, že by mohol v podstate bez ohľadu na subjektívnu prekuzívnu lehotu úspešne sa domáhať obnovy konania z dôvodu, že by pre posúdenie zachovania tejto lehoty postačovalo len jeho tvrdenie o tom, kedy sa o príslušných rozhodnutiach dozvedel.

V rámci právnej argumentácie o vyššie uvedenej otázke, odkazuje procesný súd aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/9/2013, podľa ktorého:

„Vnútroštátna právna úprava, ktorá obsahuje inštitút obnovy konania bola doplnená o ďalší dôvod v § 228 ods.1 písm.e/ O.s.p. novelou Občianskeho súdneho poriadku účinnou od 15.10.2008 vykonanou zák. č. 384/2008 Z.z., a to o rozpor rozhodnutia všeobecného súdu s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. /v súčasnosti Súdneho dvora EÚ/.

Aj pre tento dôvod platia ustanovenia o začiatku behu subjektívnej, ako aj objektívnej lehoty upravenej v § 230 ods. 1 O.s.p., aj keď pre ukončenie objektívnej nie je stanovený jej koniec. Práve neobmedzené časové obdobie neprímerane zasahuje do právnej istoty účastníkov konania, ako aj tretích osôb, ktorú pôvodným súdnym rozhodnutím nadobudli.

Povinnosť dodržiavať právo Európskej únie vyplýva predovšetkým z čl. 144 ods.1 Ústavy SR, na základe ktorého sú súdy, a to s poukazom na čl. 7 ods. 2 Ústavy SR pri rozhodovaní viazané medzinárodnou zmluvou, ktorou je Zmluva o Európskej únii, Zmluva o fungovaní Európskej únie, ale aj ostatnými prameňmi práva Európskej únie, t.j. aj rozhodnutiami súdov EÚ.

V tejto súvislosti je nutné uviesť, že podľa čl. 297 Zmluvy o fungovaní EÚ sa rozhodnutia Súdneho dvora stávajú voči fyzickým osobám účinnými dvadsiatym prvým dňom po ich zverejnení v Úradnom vestníku EÚ. Okrem toho sú zverejnené aj na internetovej stránke Súdneho dvora, čím sa stávajú dostupné aj pre tie osoby, ktoré účastníkmi sporu, v ktorom boli vydané, neboli.

Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva záver, že súdy členského štátu sú povinné preskúmať svoje právoplatné rozhodnutia, avšak len vzhľadom na neskôr vydané prejudiciálne rozhodnutia Súdneho dvora, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky, a to ak vnútroštátno právo umožňuje preskúmanie konečného rozhodnutia z dôvodu, že rozhodnutie vychádzalo s ohľadom na neskoršie rozhodnutie Súdneho dvora z nesprávneho výkladu práva únie a bolo vyhlásené bez toho, aby bola Súdnu dvoru položená prejudiciálna otázka, ak dotknutá osoba podá návrh na preskúmanie tohto rozhodnutia ihneď potom, ako sa dozvedela o rozhodnutí Súdneho dvora a ak novým rozhodnutím nie sú dotknuté záujmy tretích strán (Rozhodnutie SD C-2/06 vo veci Kempter, 12.02.2008, Zb. S.I-411, body 38 a 39).

Vychádzajúc zo zásady res iudicata, ako zásady právnej istoty je preto možné zasahovať do vestníku EÚ. Okrem toho sú zverejnené aj na internetovej stránke Súdneho dvora, čím sa stávajú dostupné aj pre tie osoby, ktoré účastníkmi sporu, v ktorom boli vydané, neboli.

Odvolačný súd je preto toho právneho názoru, že ak bolo vydané rozhodnutie okresného súdu v čase, kedy boli rozhodnutia Európskeho súdneho dvora, na ktoré odkazuje navrhovateľka zverejnené v Úradnom vestníku EÚ, ako aj v Zbierke súdnych rozhodnutí Súdneho dvora EÚ a aj na internete, pričom tieto sa stali pre Slovenskú republiku právne záväzné už od 01.05.2004, kedy sa Slovenská republika stala členským štátom Európskej únie, mala namietat túto skutočnosť už v odpore. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci sa nejedná o žiadnu novú skutočnosť, o ktorej sa mala navrhovateľka dozvedieť len 1 týždeň pred podaním návrhu na obnovu konania. Je potrebné uviesť, že 3-mesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods.1 O.s.p. začína plynúť uplynutím dvadsiateho dňa od jeho zverejnenia podľa Úradného vestníka EÚ, v ktorom je každé rozhodnutie ESD publikované, a tým aj záväzná pre každú fyzickú, ako aj právnickú osobu.

Rozhodnutia ESD majú účinky pro futuro a len v prejudiciálnom konaní majú spätné účinky, pretože prejudiciálne rozhodnutia nemajú konštitutívny, ale deklaratórny charakter (C-453/00, Kühne a Heitz, 13.01.2004, Zb. S.I-837, bod 21). Súdny dvor Európskej únie je jedine oprávnený podávať záväzný výklad všetkých ustanovení práva Európskej únie a objasňovať ich zmysel a pôsobnosť vykladaného ustanovenia, inak by sa zásada res iudicata, ktorá reprezentuje zásadu právnej istoty účastníkov súdnych konaní dostala do rozporu so zásadou legitímneho očakávania toho účastníka, ktorý bol v pôvodnom konaní úspešný.

Zásada právnej istoty účastníkov nemôže byť podriadená zásade legitímneho očakávania toho účastníka, ktorý návrh na obnovu konania podal, pretože by sa tak dostala do rozporu aj so zásadou

legitímneho očakávania toho účastníka, ktorý bol v prvostupňovom konaní na základe pôvodného rozhodnutia okresného súdu úspešným účastníkom konania. Zásada právoplatne rozhodnutej veci vyžaduje, aby súd na rozhodnutia, ktoré sa stali právoplatnými po vyčerpaní dostupných opravných prostriedkov alebo po márnom uplynutí lehôt na ich podanie nemohli byť v budúcnosti spochybnené.

Podstatné je, že navrhovateľka nepodala návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. v 3 mesačnej subjektívnej lehote, ktorá pre neho nesporene začala plynúť nasledujúci deň po nadobudnutí účinnosti ust. § 228 ods.1 písm.e/ O.s.p., ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zaradené zákonom č. 384/2008, účinným od 15.08.2008, t.j. od 16.10.2008, keď ho mohol uplatniť. Tento dôvod obnovy konania mohol navrhovateľ použiť do 3 mesiacov, t.j. do 16.01.2009, čo neurobil.

Nie je tak daný dôvod pre povolenie obnovy konania, pretože nie je splnená zákonná podmienka stanovená v § 230 ods.1 O.s.p., a to že navrhovateľ podal návrh na obnovu konania v zákonom stanovenej lehote, t. j. do uplynutia subjektívnej 3 mesačnej lehoty, keď už takýto dôvod mohol uplatniť. Z vyššie uvedených dôvodov je preto odvolací súd toho právneho názoru, že nebola splnená základná zákonná podmienka pre podanie návrhu na obnovu konania, a to že nebola dodržaná 3-mesačná subjektívna lehota, ktorej splnenie je pre podanie návrhu na obnovu konania nevyhnutné. Odvolací súd dospel preto k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nie je vecne správne, preto ho podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh navrhovateľky na obnovu konania zamietol.“

Súd považuje za pochybné aj tvrdenia žalovaného a jeho zástupcu, že o dôvode obnovy konania sa dozvedeli dňa 12.12.2014, teda presne tak, aby žaloba podaná dňa 11.03.2015, bola podľa ich právneho názoru podaná včas, napriek tomu, že žalovaný požiadal Centrum právnej pomoci o pomoc v predmetnej veci už v októbri 2014.

Súd má teda za to, že žalobca nepreukázal, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a zároveň nepreukázal, že napádaný platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Procesný súd teda uzatvára, že inštitút obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku nemôže nahrádzať nečinnosť účastníka konania pri podaní riadneho opravného prostriedku.

Vyššie uvedené závery nie sú žiadnym spôsobom dotknuté ani tým, že žalovaný mal v pôvodnom konaní postavenie spotrebiteľa, pretože toto postavenie žiadnym spôsobom nederoguje vyššie uvedené zákonné predpisy a ustálenú súdnu judikatúru v tom smere, že by pre účastníka konania - spotrebiteľa zabezpečovalo privilegované postavenie.

V konaní úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (Súd totiž nezistil žiadny dôvod pre použitie výnimočného ustanovenia na nepriznanie náhrady úspešnému účastníkovi v zmysle § 150 ods.1 O.s.p.) predstavujúca trovy právneho zastúpenia.

Vykonané boli tri úkony právnej služby a to a) prevzatie a príprava zastúpenia, b) písomné vyjadrenie k žalobe, c) účasť na pojednávaní. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. predstavuje 38,18 Eur (počítané z hodnoty pôvodného sporu 587,65 Eur). Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 3 x 8,39 Eur.

Odmena za úkony právnej služby tak spolu predstavuje sumu 139,71 €.

Navrhovateľovi patrí ďalej náhrada cestovných náhrad vo výške cestovného verejnou hromadnou prepravou za cestu Košice - Prešov vo výške 1,70 € a za cestu Prešov - Košice vo výške 1,90 €, spolu 3,60 € a náhrada za stratu času za 3 začaté polhodiny po 13,98 €, spolu 41,94 €.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa tak predstavujú sumu 185,25 € (139,71 € + 3,60 € + 41,94 €) + 37,05 € ako 20% DPH, spolu 222,30 €.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Prešov na Krajský súd v Prešove. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.